

सोममिति स्तिभिन्योऽङ्कुराः फलानि चेति तत्र टीकायाम् . अत्र वाक्ये यदि सोमं विभक्तयिषेदिति सोमभक्तमनुसंकीर्त्य तत्र फलचमसो निक्षिप्यते . भक्तश्च यागावशिष्टद्रव्यसंस्कारत्वेन प्रसिद्धस्तेन भक्तविधानादेवानेन फलचमसेन यजमानचमसयागाभ्यासः साधनीय इति ज्ञायते ।

चमसोन्नयनकाले वाहृत्य दध्नीन्मृद्य तच्चमसमनुन्नयेत् ॥३१॥ अथवा चमलं एव न्यग्रोधफलान्यङ्कुरांश्चाहृत्य सम्पिष्य चूर्णयित्वा दंघ्य दध्ना मिश्रणं कृत्वा तच्चमसं यजमानचमसं अनु पश्चादुन्नत् अथवा इतरात्सोमचमसाननु तच्चमसं फलचमसमुन्नयेत् ।

हूयमानेषु कुशतरुणेन जुहोत्यहं त्वदस्मीति ॥३२॥ इतरेषु सोमचमसेषु हूँषु एनं फलचमसं चमसाधुर्युरेव कुण्डणेन दर्भतृणेन चमसादृहीत्वा जुंति यदान्यांश्चमसानुन्नयन्ति तथैतमुन्नयन्ति यदैतान्जुहोति अथैनं कुशतरुणेनोपहृत्य जुहोतीति शाखात्तरे श्रवणात् . ततो हुतशेषस्य वैश्यराजन्ययोर्भक्षणम् ॥
॥ नवमो कण्डिका ॥ १ ॥

इति श्रीत्रिरिचिंसुतेन याज्ञिकदेवेन कृते कात्यायनसूत्रव्याख्याने दशमोऽध्यायः ॥

इति कातीये श्रौतसूत्रे दशमोऽध्यायः ॥

ज्योतिष्टोमसम्बन्धाध्वर्यवमुक्तम् इदानीं ब्रह्मत्वं वक्तुं प्रतिजानीते .

ब्रह्मत्वमतः ॥१॥ अतः परं ब्रह्मणः कर्माच्यते . ब्रह्मणस्त्व इति (पा० ५.१.१३६) त्वः . पृथगुच्यमानमनाकुलं भवति अपि च यथाकालमुच्यमाने पुनः पुनर्वक्तव्यं भवतीदं ब्रह्मणः इदं ब्रह्मणः इति पृथगुपदेशे नैष दोषः इति . अध्यायपरिसमाप्तेर्यावत् ।

वाग्यतः कर्मणि वर्तमाने ॥२॥ सौमिके कंणि वने क्रियमाणे ब्रह्मा कृतवाग्यमनो भवेत् वनं इत्युक्तत्वात् यस्मिन्काले कर्म न क्रियते तदा वाग्यतो न भवति यथोपसत्सु पौर्वाह्निक्यापराह्निक्योरन्तराले . सौमिके सोमप्रकरणोपदिष्ट एव कंणि सोमक्रयवर्धनसदःकरणादौ अभिषवग्रहग्रहणस्तोत्रादौ च क्रियमाणे अयं नियमः ऐष्टिकेषु च पाशुकेषु च कर्मसु दर्शपूर्णमासव-